Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8454
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

deus misericors et clemens patiens et multe mi
serationis ac uerus qui custodis miãm in milia
qui aufers iniquitatẽ et scelera atq; peccata nul
lusq; apud te p se innocens est qui reddes iniqta
tem patrũ in filijs ac nepotib; in t'tiam et quar
tam progeniem. Festinusq; moyses curuatus ẽ
pronus in t'ram et adorans ait. Si inueni grãz
in cõspectu tuo dñe obsecro ut gradiaris nobcũ.
Populus enĩ dure ceruicis est ut auferas ini
quitates nr̃as atq; peccata nosq; possideas. Nul
lus inquit apud te p se innocens est quia nec
unius dei infans sine pc̃o est. Unde psalmi
sta. Ecce in iniqtatib; conceptus sum et in de
lictis peperit me mater mea. Fit igitur innocens
p te qui non est innocens p se. Tu tu solus
potes facere mundũ de inmundo conceptũ se
mine. Reddit aũt dñs iniquitatẽ patrũ in fi
lijs si ab iniquitate patrũ filij non recedant. Alioquin
Alioquin filius non portabit iniquitatẽ prĩs.
Rogat aũt moyses dñm ut cum poplõ gradia
tur eũq; possideat. qui qm̃ dure ceruicis est et
forti indiget possessore et dñatore.

Respondit dñs. Ego inibo pactũ et uidẽ
tibus cũctis signa faciam que nũq̃ sũt
uisa sup t'ram nec in ullis gentib; ut cernat
poplũs in cui' es medio opus dñi t'ribile quod
facturus sum. Obserua cũcta que hodie man
do tibi. Per pactũ enĩ quod se inire pmittit
hec mandata siue pcepta intelligere debemus
que in seqntib; posita sunt. Legat aũt alios
libros moysi qui uult cognoscẽ signa et opa
dñi t'ribilia. Ego eiciam ante faciam tuam.
Amorreũ et chananeũ et Ettheum. Ferezeũ quoq;
et Eueum et Iebuseum. Caue ne umq̃ cum
habitatorib; t'ri illius habeas amicitias que
tibi sint in ruinam. Sed aras eoꝝ destrue con
fringe statuas lucosq; succide. Noli te adorare
deum alienũ. Dñs zelotes nom̃ eius deus
est emulator uocatur diabolus quia et ini
dus est et dei poplm̃ psequi non cessat. Dilig'
enĩ ut pdat emulatur ut occidat. Unde et de
quibusdam aplũs ait. Emulant' uos nõ bene
sed decipere nos uolunt ut glient' in carne et
uita. Hec aũt que sequuntur quia supius
exposita sunt expositione non indigent.

Cumq; descenderet moyses de monte sy
nay tenebat duas tabulas testimonij
et ignorabat qđ cornuta esset facies sua ex
consortio sermonis dñi. Videntes aũt aaron
et filij isrl' cornutã moysi faciem timuerũt
prope accedere. Vocatiq; ab eo reuersi sunt tã
aaron q̃ principes Sinagoge. Et postq̃ locu
tus est uenerũt ad eũ etiam omĩs filij isrl'. et
Quibus precepit cũcta que audierat a dño
in monte Synay. Erat inquit moyses cornu
tus et ignorabat fulgebat ei' facies et nesci
bat. Unde tibi hec cornua moyses. unde et
hic tantus splendor quem populus ferre nõ
ualet nisi ex consortio sermonis dñi. Splen
dor enĩ iste littere est. Sola littere intelligen
tia fulget adhuc in facie tua. Si ergo littere
intelligentia tantũ rutilat quid faciet itelli
gentia spũs. Hoc est enĩ quod aplũs ait. Qđ
si ministratio mortis litteris deformata in la
pidibus fuit in glia ita ut filij isrl' non pos
sent intendere in faciem moysi pp gliam uul
tus eius que euacuatur. quomodo non ma
gis ministratio spiritus erit in glia. Nam nec
clarificatũ est quod claruit in hac pte pp excel
lentem gliam. Tanta est enĩ glia noui testa
mti tantus est illoꝝ splendor qui spũaliter
scripturas intelligũt qui enĩ docti fuĩnt ful
gebunt sicut splendor firmamti ut quod in
ueteri testamto est clarificatũ penitus non
clarificatũ appareat. Quid est enĩ qđ uidet et
clare intelligant. Cecitas enĩ ex pte contigit
in isrl'. Vocat igitur moyses poplm̃ fugiẽtem et
ad se accedere timentem. Cognoscunt uocẽ
qm̃ sola littera sonat in uoce faciẽ timent
qm̃ ibi sunt oculi ibi est splendor ibi est spũa
lis intellectus ad instar solis radijs rutilãs.
Reuertunt' ergo ad moysen reuertunt' ad litte
ram que occidit reuertunt' ad sonũ uocis. q
rutilantẽ faciem et spũalem intelligentiam
timẽtes prius accedere nolebant. Unde et subdi
tur.

Impleuisq; sermonib; posuit uelam̃ super
faciem suam. Ideo enĩ sup faciem uela
men ponebat quia eius faciẽ uidere timebãt.
Hoc est enĩ quod aplũs ait. Usq; hodie enĩ dũ
legitur moyses uelam̃ positum est ante faci
em iudeoꝝ. Dum enĩ moyses idest lex moy
si legitur ante iudeoꝝ oculos littere uelam̃
positũ est. solumq; uelam̃ intuẽtes et solã
littãm attendentes illud quod sub uelamĩe
est uidere non possunt. Infirmos enĩ oculos
habent et splendorẽ uidere metuunt. Nos aũt
reuelata facie gliam dñi cõteplantes non et
tantũ uelam̃ q̃ntum illud quod sub uela
mine est inspicere desideramus.